

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr 1 1989

NYTT

Ufo-entusiaster möttes för videoträff i Rättvik Fik 3/10

Strömavbrott och Ufo-iakttagelser hör ofta samman. Bränt gräs, skadat trä och hög strålning är iakttagelser som ofta görs i samband med Ufo-iakttagelser. Att få Ufo-händelser vetenskapligt bevisade anses omöjligt när det inte finns pengar till vetenskaplig forskning.

Trovärdigheten blir därför blandad med tveksamhet och iakttagare vågar inte berätta om sina iakttagelser av rädsla för att bli ansedda som "korkiga".

Något tvivel och några tankar på att Ufo-iakttagare drabbats av förvirringstillstånd existerade inte då Dala-Gävleborgs Ufo-förening höll möte i Rättvik på söndagen. Samlingen inleddes med en videofilm som åskådliggjorde iakttagelser i såväl Sverige som andra länder. Påfallande många iakttagelser har gjorts i Dalarna och Härjedalen. Dessa områden ligger i ett sk Ufo-fönster vilket innebär att Ufo-iakttagelser oftare görs i dessa områden än andra landsdelar.

Många personer rapporterar

Några av deltagarna i Gävle-Dala Ufo-förenings möte i Rättvik är:

Sittande fr.v. Lars Andersson, Grängesberg, Birgit Sälgröm, Säter, Bernt Berglund, Ludvika, Lena Bäckström, Rättvik, Stefan Jansson, Bleket, Roland Östlund, Gävle och Per-Anders Långsvens, Boda.

iakttagelser som kan sättas i samband med Ufo till Ufo-föreningarnas rapportcentral i Eskilstuna. Där blir iakttagelserna intressanta och berättaren/iakttagaren blir trodd.

Oftast är det ljusklot som obser-

veras. Iakttagelserna görs ofta av flera personer i samma område eller på andra platser ungefär samtidigt. Iakttagare uppger också att de i samband med iakttagelser råkar ut för huvudvärk, klåda och mardrömmar.

Och vad är det då som folk upplever när det föranleder rapport till rapportcentralen. Oftast är det ljusfenomen som kan ha en naturlig förklaring i samband med dimbankar och strålkastarljus. Militära lyshandgranater och också föranlett iakttagare att rapportera Ufo-fenomen. Man vet också att i samband med ryska raketuppskjutningar har ljusfenomen förekommit över Sverige. Meteorsvärmar med flera meteoriter i grupp har också föranlett Ufo-rapporter.

Någon form av ljusfenomen kallas numera för "nytt slag av norrsken".

Det var året 1970 som UFO-organisationen i Sverige bildades. Det finns 21 lokalgrupper i landet som tillsammans har omkring 3 000 medlemmar. I Mellersta Sveriges Ufo-förening ingår fem föreningar varav Dala-Gävleborgs Ufo-förening som samlades i Rättvik där Siljansringens Ufo-grupp svarade för värdskapet.

GUNVOR OLARS

FOTNOT: Ufo:s rapportcentral i Eskilstuna tar emot rapporter om UFO-iakttagelser på telefon 016-13 49 57.

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom Västerbergslagens

UFO-förening. UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år

FRÅN REDAKTIONEN

Nr 1 1989 innehåller 10 sidor rapporter från vår Undersökningsgrupp.

Vidare "Piloten som försvann över Australien", "En Gåta är en Gåta" samt

"Jacques Valleé Stigfinnare i UFO-djungeln" är 3 st intressanta

artiklar från tidningen "Sökaren". Jenny Randles artikel "200 människor

har kidnappats av rymdvarelser". Frågan till de 4 artiklarna är: VAD SKA MAN

TRO???. Västerbergslagens UFO-förening ordförande har en mening till

alla medlemmar. Läs det också.

I redaktionen: Bernt Berglund Gudrun Andersson Birgit Sälgröm.

Medlemskap 1989 60:- kronor

Under 16 år 25:- kronor

Adress: Box 71 771 01 Ludvika

VÅR MÅLSÄTTNING UNDER 1989, PÅ UFO-FRONTEN

Vi skall naturligtvis fortsätta vårt arbete med uppsamling av rapporter och i möjligaste mån försöka att analysera materialet. Vi arbetar nu med sammanställningar för 1986 och 1987 års rapporter. Detta material skall sedan matas in på Datan. Vi är klara fram till 1987 års rapporter. Materialet skall sedan spridas på ett seriöst sätt. Vi skall använda oss av det, för att visa pressen, massmedia och "experter" hur vi arbetar. Vårt huvudsyfte är ju att påverka myndigheterna att ta upp UFO-frågan på ett seriöst sätt.

Under 1988 visade vi oss inte så mycket utåt, som fler kanske tycker att vi skulle gjort. Men saken är den att 1987 var vi på många ställen runt om i Dalarna i olika butiker med UFO-Sveriges utställning. Vi höll på hela våren och det tar hårt på de fåtal som arbetar inom vår förening. Därför inriktade vi oss under 1988 mer på den framställning och forskning som vi vill bedriva för att komma någonstans med UFO-frågan.

Under hösten 1988 kom även en del reklam fram från föreningen. Det finns nu fina tygdekaler att sy fast på jackan. Vi har tryckt upp tändsticksaskar som sprider vår förenings namn. Bernt har varit med och plockat UFO-Sveriges medlemstidning UFO-Aktuellt, där han har lagt in inbetalningskort för vår förening till boende inom Dalarna. Det har gett oss närmare 50 nya medlemmar, som vi nu på detta sätt får hälsa välkommen. Vi vill även ha era inlägg med i tidningen, det kan skapa en fin debatt. Skriv gärna och berätta vad ni vill läsa i en UFO-tidning. Jag är säker på att vi kan förbättra oss mycket med Er hjälp.

Tyvärr får vi inte plats med alla rapporter, som inkommit, i detta nummer. Vi har tagit med några rapporter även från andra håll i Sverige. Men vi återkommer med rapporterna.

I år hoppas vi även kunna agera mycket hårdare och framförallt tuffare i massmedia. Vi skall lägga ner mycket arbete på de bra rapporterna och de skall läggas fram. Inger bra material skall ligga undanskymt till ingen nytta. Jag vill även tacka alla våra fina medlemmar för era bidrag till undersökningsgruppen, Tusen tack. Jag hoppas att alla medlemmar i vår förening skall förstå hur tacksamma vi är, för att ni är våra medlemmar. Utan er ingen eller förening

Gudrun Andersson Ordförande i Västerbergslagens UFO-förening

KVINNA TRÄFFAD AV BLIXT FRÅN UFO.

UFO-observation i Bispberg, Säter i södra Dalarna.

Natten till nyårsafton 1987 utspelades detta dramatiska UFO-möte i byn Bispberg utanför Säter i södra Dalarna. Observatörerna önskar vara anonyma och vi kallar dem därför Kerstin och Rolf. Kerstin är 59 år och pensionerad sjuksköterska.

Makarna hade sovit ett par timmar men väcktes i 01-tiden av att hunden och katten var oroliga och ville ut. De släpptes ut men kom straxt in igen. Oron fortsatte och djuren ville ut igen och Kerstin sa, att de betedde sig som när de upptäckt något farligt. Hunden verkade aggressiv och skällde och katten reste borst. De verkade lika rädda och oroliga inomhus som ute. Beteendet fortsatte till kl. 03 och då beslöt makarna att stiga upp och klä på sig för att ta reda på vad som oroade djuren.

Kerstin tittade ut genom sovrumsfönstret och fick se hunden stå blickstill därute, bara käkarna klappade och den hade svansen mellan benen. Kerstin trodde då att den fått syn på en grävling och gick därför ut på kökstrappan som vetter mot söder. Klockan var då 03.30. När hon öppnade dörren fick hon genast syn på ett klotformat föremål på himlen. Det var isblått, en metalliskt blå färg och med en aura av ljusgrått dis med stänk av orange omgav det.

Nertill på klotet fanns en halsformad öppning där blixtrar for ut som långa spjut. Blixterna verkade på något sätt slungas ut och dras tillbaka in i klotet. Kerstin uppskattade klotets storlek till 6 x 8 meter. Avståndet var c:a 150 meter och höjden 10 - 12 meter över marken i höjd med topparna på några björkar.

När hon stigit ut på trappan så blev hon helt paralyserad, kunde inte öppna munnen och kalla på maken, käkarna var helt låsta. Hon fick gåshud över hela kroppen. Men värst av allt var att hon fick en känsla av att något sögs fast i hennes panna över vänstra ögat. Det gjorde fruktansvärt ont och hon trodde att hon skulle dö. Efter c:a 5 minuter försvann plötsligen klotet, möjligen i sidled eller neråt. Då först kunde hon åter röra sig och vände sig om. Just då sved det till vid hennes högra skulderblad.

Under tiden hade Rolf, efter det han klätt på sig, lagt sig på sängen igen. Han hörde ett surrande som av en bil på tomgång. Trodde att det var oljepannan som krånglade, men gick inte ut och tittade till den. Han kände sig orolig och lufttrycket verkade konstigt tyckte han. Senare upptäckte han att armbandsuret hade stannat.

Klockan var 03.35 när Kerstin kom in igen, och då stank både hunden och katten och hon själv av svavel. Rolf synade hennes rygg där det sved, men såg inget märke. Hennes hud var ännu knotttrig och käkarna kändes stela en lång stund efteråt.

Vid 04-tiden gick Rolf ut med hunden, den sedvanliga promenaden och han märkte då att det luktade starkt av kreosot. Hunden nosade så konstigt, kurade ihop sig liksom. Ingen av grannarna tycktes vara vakna.

Brännmärke på jumpern.

På nyårsdagen upptäckte Kerstin ett långt brännmärke på den jumper hon haft på sig natten den 31/12. Vi hämtade jumpern och kunde konstatera att ett 5 cm långt märke fanns baktill på höger sida. I detta satt trådgjorda fastbrända.

Vi ringde hälsovårdschefen i Säter och han kom och mätte radioaktiviteten på jumpern, men provet var negativt, ingen förhöjd strålning fanns.

Vi vände oss sedan till FOA med en förfrågan om en analys av brännmärket och Arne Groth åtog sig att titta på det. Hans utlåtande lyder: "Det s.k. brännmärket förefaller inte vara ett brännmärke när jag ser på det i mikroskop - 40x förstoring. Den mörka färgen har uppstått genom att fibrer av ett annat och mörkare slag liksom svetsat fast vid jumpers fibrer. Att en tuss fibrer på detta sätt både transporterats och svetsat fast på jumpern, tyder på ett starkt elektrostatiskt fenomen med lokal gnistbildning vid det aktuella stället på kroppen. ----- I samband med UFO-fenomen har ofta rapporterats mycket starka elektromagnetiska fenomen, som nått långt utanför det centrala fenomenet."

Efterverkningar.

Kerstin hade huvudvärk i fyra dagar efter händelsen. Stickningarna i skulderbladet har fortsatt hela sommaren, men har nu övergått till klåda. Hon har alltså efterverkningar ännu nio månader efter händelsen.

Flera vittnen.

Vi knackade dörr i Bispberg utan resultat - ingen hade sett något ovanligt. De som var hemma den aktuella natten hade sovit, men de flesta av husen hade stått tomma, folk var bortresta under helgen.

Den 4/1 - 88 fick vi trots allt tag på ännu ett vittne. Det var en man som kört från Falun mot Säter på natten den 31/12 och då lagt märke till ett blått klotformigt ljus över Bispbergs klack. Han stannade bilen och tittade på det stillastående ljuset i c:a 10 minuter. Han trodde först att det var ett flygplan han såg, men konstaterade snart att det var något ovanligt. När han kom till Säter i 01.30-tiden fanns det blå ljuset fortfarande kvar över Bispberg.

Gruvområde.

Det hus som Kerstin och Rolf bor i står mycket nära den sedan 1967 nedlagda Bispbergs gruva. Här har brutits järnmalm, bl.a. magnetit som är starkt magnetisk. Här finns också kvarts i breda gångar över berget.

Vi står frågande: Var det ett fast metalliskt föremål som Kerstin såg? Eller har vi med något långvarigt och svårförklarligt urladdningsfenomen att göra?

Mot den sista frågan talar det faktum, att VBUF fick in en rapport från Grängesberg den 28/12-87 om ett liknande fenomen. Den beskrev ett blått, blixtrande föremål, 6 x 8 meter, som flög mellan och över husen mitt i samhället kl. 12 på dagen! Två vittnen finns till händelsen.

Undersökningen gjord av VBUF:s fältforskare Berit Bergqvist och Birgit Sälgröm.

Busflygning med ^{SDT} 7/1-88 ballong stoppas

Det busflyga alldeles för mycket med luftballonger, anser luftfartsverket. Därför ska man nu inrätta ett register med fotografier av alla ballonger. Vårdslösa ballongfarare kan därigenom lättare identifieras och straffas om de bryter mot föreskrifterna.

Många ballonger flyger för lågt och skrämmar både människor och djur. Bara från Stockholmstrakten fick vi förra året ett tiotal rapporter om busflygning, säger Bo Eckerbert, chef för flygd-
riftsektionen på luftfartsverket i Norrköping.

Även om det nya registret innebär att ballongerna lättare kan identifieras blir det fortfarande besvärligt att bevisa att ballongen verkligen flugit på för låg höjd.

Förarna säger att de gått ned lågt för att hitta en landningsplats och kan på så sätt inte ställas till svars.

Lägsta tillåtna flyghöjd är 300 meter över tätbebyggt område och 150 meter annars. Luftfartsverket kommer under våren troligen att sänka gränserna till 150 och 75 meter, efter påtryckningar från ballongentusiasterna. Men myndigheten förväntar sig i gengäld att respekten för reglerna blir bättre.

FÖRESKRIFTER SAKNAS

Luftfartsverket funderar också på hur man ska hantera de allt vanligare kommersiella ballonguppstigningarna. Vem som helst kan för några hundralappar få följa med upp i det blå. För flygplan och helikoptrar finns mycket strikta säkerhetsregler vid passagerarflygning, men för ballonger saknas särskilda föreskrifter.

Statens haverikommission gav nyligen luftfartsverket order att se över reglerna, sedan flera ballongolyckor inträffat. I oktober 1986 skadades fem personer, varav en allvarligt, när en bristfälligt utrustad ballong hårdlandade i ett stenröse i Österåker. Sedan dess har många smärre olyckor och tillbud inträffat.

Vi är ännu inte riktigt klara över vilka krav vi ska ställa på ballonguppstigningarna. Det rör sig ju inte om transporter i vanlig mening utan mera om ett nöje. Man

kan aldrig komma ifrån att passagerarna riskerar att bli lite omruskade vid landningen, säger Bo Eckerbert.

Haverikommissionen förslår bland annat att kraven för att få tillstånd till ballonguppstigningar med passagerare skärps. Dessutom vill man att föraren ska vara skyldig att ge säkerhetsinstruktioner åt passagerarna samt att det fastställs regler för utrustning som ska förhindra att passagerare ramlar ur korgen.

Det finns idag omkring etthundra ballonger i Sverige och antalet ökar varje år.

NILS HORNER

Datum:19881119

Plats:Ockelbo

Tid:00,05-03,00

Observationstid:35 minuter

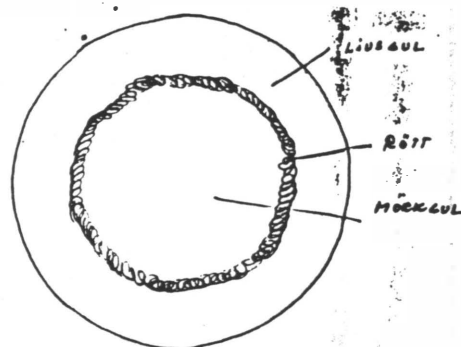
Vittnen:2 st,Rapportör:Rose-Marie Ståhlberg

Väder:Klart,vindstilla,-5

Berättelsen:

Jag och min man har sovrummet mot Söder och skogen.Vi hade just lagt os när jag upptäckte ett ljussken som lyste in genom gardinen.Jag går då upp och tittar ut,i väster får jag se ytterligare 2 st ljussken.Dessa ljussken var som en större ficklampa i omkrets.Runt det starka ljuset var det som en svagare ljuskrans.

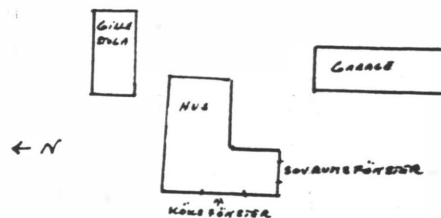
Dessa ljussken bildade en triangel.Dom snurrade runt ett par varv,avståndet mellan prickarna var 15-20 cm.Jag säger till min man att han skall komma upp och titta han med.Vi ser sedan hur dessa ljussken åker upp och ner.Som högst 3 meter och lägst någon cm.Ljusskenet for sedan in i sidledd mellan träden.Träden står 15-20 meter från vårt hus.Vid ett tillfälle kom ljusskenet rakt emot vårt hus men det stannade upp och backade tillbaka in bland träden.Ett av ljusen syntes fortfarande när vi gick och lade oss.

ungefär så här stor var dom alla tre

Handläggare:Roland Östlund

Bedömning:UFO

Datum: 19881121

Plats: Kristinehamn.

Tid: 18,23-18,28.

Observationstid: 5 minuter.

Vittnen: 4 st, Rapportör: Leif Lindkvist.

Väder: Klart, vindstilla -8.

Berättelsen:

Leif stod i trappen och leder upp till hans vardagsrum, där han pratade med sin son, som tittade på TV. Han tittade ut genom fönstret, där får han se ett vitt fast ljussken som ser ut att stå helt stilla. Leif ropar till sin son att han skall titta ut, han ropar även till sin dotter som sitter i köket och äter. Dom ser sedan tillsammans hur föremålet åker sakta i Sick Zack. Plötsligt stannar det och ett kort bullrande ljud kunde höras. Vi hade fönstret öppet för att kunna se och höra bättre. Föremålet åker sedan mycket snabbt iväg åt höger stannadeater igen för att ändra färg till vitt fast sken, stiger sedan snett uppåt och börjar blinka rött. Inte ett ljud hördes då. Det steg sedan till dubbla höjden på nolltid och blir så vitt igen. Sedan började det att sakta åka norr ut. Leif och hans barn gick då upp på taket och följde föremålet så långt det bara gick. Leif och hans barn är vana vid flyg och dom utesluter hel den möjligheten. Viltören har varit och pratat med familjen dom hade inga aktiviteter i området.

Handläggare: Mats Carlsson och Peter Johannesson

Bedömning: UFO

UFO över Växsjö-trakten.

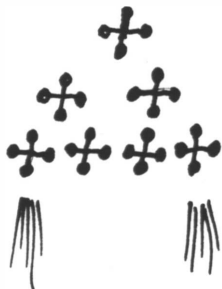
Den 14 mars -88 gjordes en märklig observation i södra Sverige. Det var Lars Ohlsson i Rottne, några mil norr om Växsjö som blev vittne till denna:

Kl. var ca 21:30 när han på hemväg från jobbet fick se en enorm ljusboll över Helgasjön. Klotet förflyttade sig hastigt och trots att han körde norrut, ifrån klotet, så hade han det straxt framför sig igen efter en kort stund.

Väl hemma så hämtade Ohlsson en kikare och klotet dalade nu nedåt långsamt och försvann.

Lars tittade då upp emot stjärnhimlen och där uppenbarade sig nästa fenomen. Röda och gröna blinkande ljus och ett fast vitt ljus i storlek av ett Viggenplan dök upp. De verkar inte sitta på ett och samma föremål utan måste vara två separata objekt.

Nu dyker det tredje och märkligaste objektet upp och Ohlsson som är fotograf ångrar bittert att han inte har kameran med.

Först ser det ut som en mycket stor ljusfylld triangel, men med kikaren ser han något annat. Triangeln bestod av sju liksidiga kors. Varje kors lyste med ett starkt vitt sken som var intensivast i korsens ändar. De sju korsen bildade en formation som flög med spetsen först. Det hördes ett dovt ljud från fenomenet. Från triangelns bas kom ljuspuffar eller blixtar. Ohlsson anser att

detta var en enda stor farkost. Objektet flög i samma bana som den röd-grön.vita ljusgruppen och försvann mot nordväst.

Detta är farkosten sedd bakifrån. Ljuset sprutade ut efter den i pulsar och det stod ett starkt ljus ut efter sidorna.

Inget flyg, varken civilt eller militärt förekom i området vid observationen. Men man var särskilt intresserad på Fl7 i Ronneby. Fenomenen visade sig nämligen tolv timmar efter det att ett viggenplan störtat några mil öster om Rottne.

Undersökningen pågår och några resultat från den har ännu inte nått oss på VBUF.

10
Datum:19881203

Plats:Ludvika

Tid:8,10-8,15

Observationstid:4-5 minuter

Vittnen:2 st,Rapportör:Malvine Jadekrona

Väder:Klart,vindstilla -20

Berättelsen:

Malvine tittar ut genom fönstret.Då upptäcker hon ett cigarrliknande föremål som stod helt stilla på himlen.Efter en stund började föremålet att röra på sig i sidled.Efter en stund stannade det igen för att stå stilla.Detta upprepades under 4-5 minuter.Sedan försvann det mot Smedjebacken.Färgen var orange.Föremålet kom från Sydost-nord väst.Inga vinga kunde ses.Vittnena blev verkligen rädda och hade inga tankar på UFos.

Handläggare:Börje Hjertqvist.

Bedömning:Helt klart ett UFO.

Det har kommit en förklaring från militärt håll att det skulle vara Oslo-planet.Det skulle vara i detta område den aktuella tiden.Men detta föremål hade ingen likhet med ett flygplan,många människor såg detta, dessutom vid olika tider.Ett flygplan på 7000-10000 meters höjd ser ut som en liten prick.Den blir inte ens så stor med kondensstrimma.Vittnen har dessutom sett föremålet stå stilla för att sedan sätta fart.Oslo-planet har passerat här över tidigare,ingen har då misstolkat det.Vi tycker nog att militären har omyndigförklarat dessa vittnen,vi skall komma ihåg att dessa vittnen säkert skulle kunna dömma en mördare,var ligger skildnaden?Detta föremål har setts från stället som Avesta,Malung Ludvika,Smedjebacken,Söderbärhemm.Tiden är också olika 2200 i Malung, Men samma föremål beskrivs.Efter detta datum avtog även de flesta ufo-observationerna,Likväl som dom startade ungefär samtidigt på flera håll i vårt avlånga land.

FRÅN VÄRMLAND RAPPORTERAS:

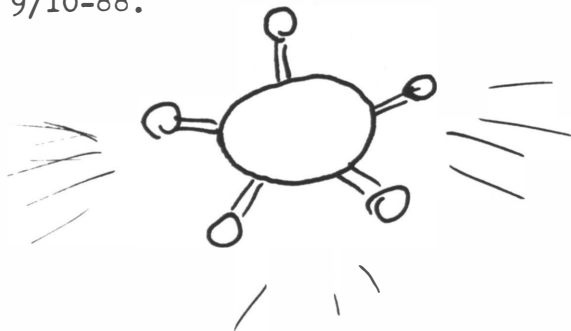
Från slutet av september och fram till julveckan, så drabbades Värmland och angränsande landskap av en UFO-våg. Vanligast har eldkloten varit, men många rapporter talar om stora ovala, runda eller cigarrformade fenomen.

Vi saxar ur Värmlandstidningarna:

Den 30 september såg flera personer ett stort föremål som sänkte sig ner och stod stilla över Kristinehamns elverk, för att efter en stund lyfta rakt upp med ett dån som fick fönsterrutorna att skallra.

F 6 i Karlsborg hade flygövningar i området vid den tidpunkten. Inte vare sig polis eller militär anser att saken behöver utredas vidare.

En man i Edane, Sven Jakobsson, talar om att ett bländande klot med armar, kom rakt emot honom där han stod ute på sin gårdsplan. Inget ljud hördes. Han blev rädd och sprang in i tron att den ryska satelliten störtade över honom.
Datum: 9/10-88.

Den 27/10-88 såg många Västeråsare 15 klart lysande klot som snabbt förflyttade sig över himlen i riktning mot nordost. De rörde sig helt oberoende av varandra i en horisontal bana.

I 9.30-tiden den 6 november, rapporterade flera vittnen om ett avlångt, jämntjockt föremål, som rörde sig mot vinden. Vädret var klart och soligt.

Samma dag kl. 13.30 sågs samma föremål igen, men nu på låg höjd och troddes vara på väg att landa.

Observera att Västerdalarna har rapporter från den 3/12-88 som mycket liknar denna.

Piloten som försvann

Håkan Blomqvist

Fred Valentichs försvinnande är en olöst gåta med UFO-anknytning.

Lördagen den 21 oktober 1978 började bra för 20-åriga Fred Valentich. Han steg upp vid halv åttatiden, duschade, rakade sig och tog på sig ett par jeans och en t-shirt. Efter en lätt frukost gav han sig av till affären i Melbourne, Australien, där han arbetade.

Fred tog med 200 dollar för att handla fisk på King Island, en ö som ligger cirka 240 kilometer utanför Melbournes kust, och dit skulle han flyga. Han sa till sina föräldrar att inte vara oroliga, allt skulle gå bra.

Han arbetade som vanligt i affären hela dagen, men verkade mycket angelägen om att få ge sig av. Flyga var hans liv. Affärsinnehavaren Dick Williams kommer ihåg Freds sista ord innan de skildes. Fred tittade upp mot den klarblå himlen och utbrast: "Det här blir en fin flygdag."

Han for in till Moorabbins flygplats och deltog i en kurs i meteorologi. Fred hade två års flygerfarenhet men behövde flera timmars mörkerflygning för att få sin efterlängtnade licens som trafikpilot. Genom att flyga till King Island kunde han både uträtta ett ärende och öka på sina flygtimmar.

När kursen var slut klockan sex på kvällen gick han ut till sin blåvita Cessna 182 L. Klockan 18.19 lyfte planet från Moorabbins flygplats. Fred hade flugit den här rutten tre gånger tidigare. Han följde kustlinjen till Cape Otway och rapporterade kl 19.00 till flygledningen i Melbourne att han var på väg ut över sundet Bass Strait. Beräknad ankomst till King Island var kl 19.28.

Efter några minuter blev Valentich medveten om ett okänt föremål i närheten av planet. Klockan 19.06 rapporterade han till markkontrollen. Sedan följde en cirka fem minuter lång kommunikation mellan flygplatsen i Melbourne och Valentich — en skakande kommunikation som finns bevarad på band.¹

Guido Valentich tror att hans son tagits av varelser från en annan värld.

19.06:14 *Valentich:* Melbourne, det här är Delta Sierra Juliet. Finns det någon okänd trafik under fem tusen?

Flygledningen: Delta Sierra Juliet. Ingen känd trafik.

Va: Det verkar vara ett stort flygplan under fem tusen.

19.06:44 *Fl:* Vad är det för typ av flygplan?

Va: Jag vet inte. Det är fyra skarpa ljus, liknande landningsljus.

19.08:18 *Va:* Melbourne, det närmar sig nu från öster.

19.08:48 *Va:* Det verkar som han leker med mig på något sätt. Han har flugit över mig två, tre gånger med en hastighet som jag inte kan identifiera.

19.09 *Fl:* Vad ligger du på för höjd?

Va: Min nivå är fyra och ett halvt tusen. Fyra, femma, nolla, nolla.

Fl: Och du bekräftar att du inte kan identifiera flygplanet?

Va: Bekräftar.

19.09:27 *Va:* Melbourne, det är inget flygplan, det är... (mikrofonen öppen i två sekunder).

19.09:42 *Fl:* Kan du beskriva — eh — flygplanet?

Va: När det flyger förbi har det avlång form. Kan inte identifiera mer än att det har en väldigt hastighet. Det är rakt framför mig nu, Melbourne.

19.10:19 *Va:* Den här saken cirklar kring mig. Den har ett grönt ljus och är metallisk. Alldeles skinande på utsidan.

19.11 *Fl:* Är flygplanet fortfarande med dig?

Va: Nu närmar det sig från sydväst.

19.11:50 *Va:* Motorn hostar. Den står på tjugotre-tjugofyra och den hostar.

Fl: Vad tänker du göra?

Va: Jag tänker ta mig till King Island. Den där underliga farkosten svävar ovanför mig igen. Den svävar och det är inte ett flygplan.

19.12:28 *Va:* Melbourne... (Sedan hördes ett metalliskt ljud under 17 sekunder då mikrofonen hölls intryckt för sändning.)

Robey vid flygledningen i Moorabbin. Efteråt berättade han: "Jag var tvungen att tvinga mig vara lugn. Jag var skakad men måste hantera situationen."²

Omedelbart efter försvinnandet sattes båda civila och militära flygplan in i sökandet. Men Valentich och hans Cessna var spårlost försvunna. På söndagskvällen fann ett spaningsplan en oljefläck 30 km norr om King Island. Men den verkade även från luften vara för stor för att kunna härröra från Cessnan.

En båt skickades ut för att ta prov på oljan. Den analyserades vid ett av försvarsdepartementets laboratorier där man kunde konstatera att oljan med största sannolikhet inte kom från Valentichs flygplan utan var ett utsläpp från något fartyg.

Efter fyra dagars sökande med sammanlagt åtta flygplan och ett kustbevakningsfartyg avbröts letandet. Då hade man också sökt efter vraket både på land och på ön King Island.

Kanske skulle händelsen aldrig ha blivit känd om inte flera piloter som flög samtidigt hört konversationen. En pilot tipsade tidningarna och så var karusellen igång. På måndagsmorgonen blev det mystiska försvinnandet förstasidesstoff i Australiens alla tidningar.

Frederick Valentich var inte den ende som rapporterade okända flygande föremål den här dagen. Senare undersökningar visade att inte mindre än femtio UFO-observationer gjordes under dagarna då Valentich försvann. Vid samma tidpunkt då Valentich rapporterade ett okänt föremål, observerade sammanlagt tjugo vittnen på skilda platser kring Bass Strait ett grönt ljus i den riktning där planet befann sig. Redan klockan 14.00 på lördagen sågs ett silverfärgat, runt föremål från King Island. Det svävade sakta ut över havet. Inga ballonger släpps från King Island på helger.

Cirka en timme senare rapporterade flera personer från Victoria, nära Bass Strait, vad som föreföll vara två cigarrformade farkoster. De var synliga på himlen till kl. 15.30 när de plötsligt ändrade färg från silver till vitt och svängde iväg i en kurvformad bana mot norr. Klockan 18.45, bara 21 minuter innan Valentich anropade flygledningen, fotograferade Roy Manifold från Melbourne ett okänt objekt som steg upp ur havet nära Cape Otway. Tyvärr var avståndet för långt för att fotot skulle få något bevisvärde.

En banktjänsteman och hans fru färdades på huvudleden väster om Melbourne när de fick syn på ett avlångt föremål över sundet. Gröna blinkande ljus fanns i ändarna. Paret är övertygade att det var samma föremål som Valentich

Rhonda Rushton, Fredericks flickvän.

rapporterade innan han försvann. Flera liknande observationer från Södra Victoria gjordes samma dag och flera dagar efter Valentichs försvinnande.

Frederick Valentich beskrevs av sina flygkamrater som en mycket kompetent pilot med gott anseende. Han "levde för att flyga" och hade alla utsikter att bli en skicklig trafikpilot. I tidningsintervjuer några dagar efter försvinnandet förklarade Fredericks far Guido Valentich vad han trodde om händelsen: "Jag har en mycket stark känsla av att min son fortfarande är i livet och har tagit om hand av någon från en annan värld... Jag förstår inte varför de ville ta min son, men märkliga saker inträffar."³

Fredericks flickvän Rhonda Rushton var kritisk mot kidnappningsteorin. I tidningsintervjuer förklarade hon att det var troligare att planet bytt färdriktning och nödlandat någonstans på fastlandet. Rhonda var övertygad om att hennes pojkvän var i livet.

De officiella förklaringarna till försvinnandet var nästan lika fantastiska som händelsen i sig. Talesmän från Australiens luftfartsverk förklarade att Valentich flugit upp och ner och att ljusen var reflexer från planets egna lampor. Men andra piloter påpekade att på en Cessna-182 sitter bränsletankarna i vingarna och bensinen förs till motorn på grund av gravitationen. Den här typen av flygplan saknar bränslepump. Den kan flyga upp och ner i högst 50 sekunder innan motorn stannar. Radiokommunikationen varade i sex minuter. Dessutom förklarade Guido Valentich att hans son var mycket skicklig i luftak-

Det var det sista meddelandet från Frederick Valentich. Han kom aldrig fram till King Island. Vädret var perfekt för flygning, obegränsad sikt och endast svag vind. Det borde ha varit en ren rutinflygning. Den siste som talade med Valentich från markkontrollen var Steve

Frederick Valentichs plan, Cessna 182.

robotik och omedelbart skulle ha vetat om planets position var oriktig.

Spekulationerna och ryktena i pressen varade i flera veckor efter försvinnandet. Man gissade på självmord, hemlig militär operation eller att Valentich hade anslutit sig till en narkotikali- ga.

Dr Richard Haines vid NASA:s Ames Research Laboratory i Kalifornien har analyserat en inspelning av det sjutton sekunder långa metalliska ljudet. Valentichs sista ord var "Delta Sierra Juliet" — plats, anropningskod. Därefter hördes ett ekande metalliskt ljud med en frekvens av 1350 Hz.

Dr Haines menar att det metalliska

ljudet definitivt inte orsakades av att planet kraschade mot vattenytan. På grund av jordens krökning skulle flyg- planets radiosignal inte ha nått Mel- bourne om Valentich befunnit sig alldeles vid vattenytan. Dessutom är det inte troligt att en krasch med denna typ av plan skulle ta sjutton sekunder, anser dr Haines.⁴

Det har inte kommit någon officiell bekräftelse på att man observerade vare sig Valentichs flygplan eller några UFO:n på radar. Ändå rapporterade hundratals personer att de sett okända föremål vid samma tidpunkt. Man har till och med föreslagit att Valentich be- fann sig på någon helt annan plats och

inte alls planerade flyga till King Island. Men flera vittnen såg hans blå och vita Cessna passera fyren vid Cape Otway och flyga ut över havet, precis som han själv beskrev på radion.

Efter tre och ett halvt års undersök- ningar kom så slutligen rapporten från Australiens luftfartsverk. Sista raden i den digra volymen lyder: "Orsaken till försvinnandet är okänd".

Dr Richard Haines, som är expert på flygsäkerhetsfrågor och dessutom känd UFO-forskare, spekulerar i sin bok "Melbourne Episode" att Valentich kan ha blivit ett offer för de ytterst hemliga militära experiment som utgår från Pine Gap, en bas som bl a används för experi- ment av det amerikanska flygvapnet.

Ännu idag hoppas Frederick Valen- tichs föräldrar att deras son är i livet. De tror att han tagits av besökare från en annan värld, som någon gång skall åter- vända med deras son. Fortfarande vet ingen vad som egentligen hände unge Valentich. Hans försvinnande är det största mysteriet i Australiens flyghisto- ria.

Noter

¹ Fred Valentich: The missing Australian pi- lot. International UFO Reporter, vol 3:12, dec 1978, s 3.

² Ibid s 3.

³ Ibid s 6.

⁴ Richard F Haines: Melbourne episode: Case study of a missing pilot. L D A Press, Los Altos, Calif. 1987, s 75—88.

⁵ Ibid s 25—38.

BRODERADE TYGEMBLEM!

KÖP FÖRENINGENS
EGET EMBLEM...
LÄMPLIGT ATT SÄTTA
PÅ JACKOR. VÄSKOR
O. DYL.
VITT MOTIV PÅ BLÅ
BOTTEN.

PRIS: 20:-

BESTÄLL SKRIFTLIGEN
TILL FÖRENINGENS ADRESS
ELLER RING:

GUDRUN 0240-79146 eller INGMARIE 0240-71315

NATTMILLEN I VINTER

Mars, den röda planeten
syns i S - SV kl. 21.00.

Jupiter är den klarast
lysande hirlakroppen
står högt på himlen i
SO - S kl. 21.00.

Kl. 21.00 lyfter Orion
över den östra horizon-
ten, och litet senare
stiger Sirius upp.
Sirius, hundstjärnan.
Dogonernas ledstjärna.

UFO över Malöga?

Ljusfenomen ännu en gång

TROLLHÄTTAN: När ett SF 340-plan skulle landa på Trollhättan-Vänersborgs flygplats på söndagen rapporterade piloten om störningar i det elektromagnetiska fältet runt flygplatsen.

Ungefär samtidigt såg flera trollhättabor ett märkligt ljusfenomen på himlavalvet över Hunneberg.

Rapporterna om ljusfenomen har duggat tätt under hösten. För bara ett par veckor sedan såg en trollhättebo ett ljusfenomen över Hunneberg.

— Det var som ett stort klot med en lysande ring runt omkring, berättade Maj-Britt Bergman för TT/LEP en fredagskväll i mitten av oktober.

Ungefär samma sak kunde Inga-Lill Andersson vittna om igår:

— Föremålet växlade i färg från grönt till rött och hade en gloria omkring sig.

MITT I NATTEN

Det var mitt på natten mellan lördag och söndag som hon såg ljusfenomenet högt upp på himlen från en av de höga byggnaderna på sin arbetsplats Östra kliniken. Hon och hennes arbetskamrater lade märke till det lysande föremålet vid midnatt.

Det låg kvar på himlen under ett par timmar tills det blev mulet och de inte kunde se det längre.

— Det var rött, grönt och gult och rörde på sig, säger hon övertygad om att det var ett främmande föremål från någon okänd planet i universum.

— Det var avlångt men

ibland ändrade det form och blev runt, berättar hon och säger att det under föremålet pulserade ut en rödaktig röksvans.

Inga-Lill Andersson kunde sedan också på söndagseftermiddagen göra exakt samma iakttagelser över Hunneberg med ett främmande och lysande föremål.

STÖRNINGAR

Även tjänstgörande flygledare på Trollhättans-Vänersborgs flygplats igår, Berthold Hellström, fick ta emot telefonsamtal på söndagseftermiddagen om iakttagna ljusfenomen som skimrade i en orangeaktig färg och som till sin storlek var något mindre än månen.

Själv har Berthold Hellström inte kunnat se något föremål på himlavalvet och över Hunneberg trots att han har en panorama-utsikt runt hela Trollhättan från flygledartornet.

Däremot hade han under eftermiddagen ungefär samtidigt med iakttagelserna om de underliga ljusfenomenen fått rapport från en pilot på ett SF 340-plan att planet uppträdde underligt i samband med

landningen och fick svaj i planet som ville korrigera sin egen färdriktning mot landningsbanan. Några fel i landningsbanans utrustning fanns inte.

— Förmodligen har det elektromagnetiska fältet som fångar in planet i en ström mot landningsbanan varit utsatt för någon form av störning, tror flygledaren Berthold Hellström.

EGEN- UPPLEVELSE

Han drar i det sammanhanget en parallell med den händelse som han själv råkade ut för på 70-talet när han mitt i natten flög ett plan från Örebro ner mot Småland.

— Plötsligt dök det upp ett främmande och lysande föremål vid sidan om mig och som sprutade ut gråstrande stenar baktill. All elektricitet, nödlandningssystem och autopiloten kopplades ur planet. Det var bara motorn som gick, säger han.

När han på morgonen därpå lät en flygtekniker undersöka planet så fann man inga fel, berättar han och kan inte låta bli att fråga sig om det var ett liknande fenomen som inträffade på Trollhättan-Vänersborgs flygplats igår när ett SF 340-plan från Stockholm fick korrigeringskänningar.

Han tar själv alla rapporter om egendomliga främmande föremål i luften på fullt allvar:

— Man kan inte negligera sådana iakttagelser och bara skratta bort dem eller kasta dem i papperskorgen, säger han bestämt.

CHRISTER GEBO

16
Datum: 19881126

Plats: Stimmerbo, Smedjebacken

Tid: 08,00

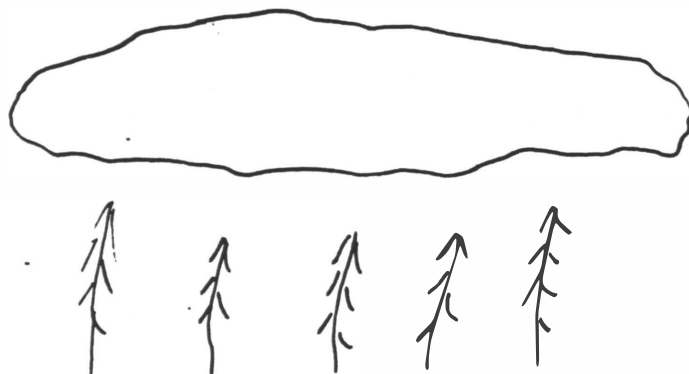
Observationstid: 3-4 minuter

Vittnen: 5 st Rapportör: Ingvar Norström

Väder: Klart, vindstilla -5

Berättelsen:

Vi var fem jägare som stod utanför mitt garage och pratade. Vi får då se ett föremål komma från öster. Det är mycket stort större än fullmånen. Färgen är grå gul orange, den är oval i kroppen, inga vingar kunde ses. Inte hördes det ett enda ljud. Hastigheten var ganska hög. Avståndet är svårt att bedömma, men förmodligen var det långt. Med den storleken på nära håll måste vara enormt stort. Det här föremålet hade ingen likhet med ett vanligt flygplan.

Handläggare: Gudrun Andersson.

Bedömning: UFO

Datum: 19881126

Plats: Dejefors

Tid: 21,37

Observationstid: 20 sek

Vittnen: 1 st, anonyma

Väder: Mulet, dis, -10

Berättelsen:

Dessa kamrater färdades i bil till en kiosk i Dejefors. Det ligger 35 km norr om Karlstad. När dom stod där fick dom se ett enormt stort ljussken på himlen i söder. Ljuset var först gulaktigt och ändrades sedan till grönt och slutligen till turkos blå-aktigt. Ljuset sträckte sej långt över himlen. Det såg ut som en lång bred rand. Ljuset såg även ut att darra lite. Ljuset satte fart mot söder ned vid älven. Vi såg det inte mera.

Handläggare: Mats Carlsson, Peter Johansson.

Bedömning: IFO Möjlig ljusreflex

En gåta är en gåta

De flygande tefatens främsta ovän i Sverige är nog docenten i astronomi vid Göteborgs universitet Curt Roslund. Han vill kasta allt vad UFO heter på soptippen. För honom utgör UFO-rapporter från hela världen inget som helst problem. De kan alla ges fullt naturliga förklaringar. Då och då för han fram sitt budskap i massmedia. I den populärvetenskapliga tidskriften *Forskning och Framsteg* nr 8, 1987 har han en artikel under rubriken "Flygande tefat — en 40-årig illusion", vars slutsats är: "Ufologi är en blandning av mytbildning, önsketänkande och vidskepelse".

Roslund stöder sin uppfattning på vissa fall och omständigheter, som han kortfattat redogör för, bl a följande.

1971 iakttogs i USA ett UFO en halv meter över marken. Kvar på marken fanns en två meter bred ring, vilken påstods ha lyst med ett vitaktigt sken. På ett laboratorium fastställdes att det vita stoftet i ringen bestod av en svamporganism som ofta uppträder i sk häxringar. Ringen hade tydligen inget samband med någon utomjordisk farkost.*

En ufolog William Spaulding, specialist på bildanalys, uppger att av 625 foton av UFO:n som han granskat, är minst 595 trickfoton.

"Ufon har aldrig vad man vet observerats av amerikanska försvarets radaranläggningar. Likväl håller dessa räkning på fler än 6 000 olika föremål som kretsar kring jorden, från satelliter till rymdskrot på bara några kilo."

Roslund menar att "hade det bara funnits tid, resurser och kunnigt folk att granska alla rapporter i detalj, skulle säkert de flesta ha kunnat ges en alldaglig och naturlig förklaring". Han pekar på ufologen Allan Hendry vid Hyneks Center för UFO Studies, som "behandlade 1 307 rapporter under en period av femton månader. Trots att han bara hade ett par timmar på sig för varje fall kunde han ge en naturlig förklaring till 1 194 fall och en möjlig förklaring till ytterligare 93 fall." Roslund tillägger — i det han bortser från att 93 fall endast hade en *möjlig* förklaring: "Att Hendry inte lyckades förklara de återstående 20 rapporterna betyder inte att orsaken måste sökas i utomjordiska rymdskepp. Det är långt rimligare att de orsakades av sällsynta naturliga företeelser eller

ovanliga sammanträffanden som bara ett tidskrävande studium hade kunnat avslöja."

Men nog bör man vara litet skeptisk till Hendrys snabbundersökningar. Det är väl klart att en rad tvåtimmarsundersökningar inte alltid kan leda till övertygande förklaringar. En förklaring i verklig mening skall ju innebära en fullt övertygande bevisning, där man klart ser att just så här är det.

Jag tror att man kan vara skeptisk till de höga siffror för förklarade UFO-fall som man träffar på då och då — och som även den förträfflige J Allen Hynek lade fram: 95—98 procent. Det rör sig förstås inte alltid om förklaringar i egentlig mening, utan i stället ofta om möjligheter, sannolikheter. Den statliga, skeptiska Condonkommittén fann att en tredjedel av de fall som undersöktes av deras högt kvalificerade forskare, förblev oförklarade, fastän de samlade in mängder av informationer.

Roslund berömmar journalisten Philip Klass undersökningar. Det kan vara berättigat. Men man bör ändå minnas att Klass i förväg har låst sig med helt negativa uttalanden och lovat stora pengar till dem som kan bevisa existensen av utomjordiska farkoster. Hans undersökningar syftar alltid till att finna en "naturlig" förklaring. Någon objektiv och fördomsfri utgångspunkt har han inte.

Om astronomen J Allen Hynek påstår Roslund att han var förespråkare för teorin att UFO:n har utomjordiskt ursprung. Men den uppfattningen hade inte Hynek, åtminstone inte hela tiden. Däremot var han förespråkare för UFO-forskning.**

Roslund skriver att de få vetenskapliga undersökningar som gjorts har bekräftat att ett studium av UFO-fenomenet inte kan tillföra vårt vetande någon ny kunskap. Hynek hade motsatt uppfattning.

Roslunds artikel är missvisande. Många svårförklarade aspekter av fenomenet UFO-rapporter ignoreras, exempelvis att bilar fått motorstopp, när UFO varit i närheten. Med detta raljerar endast: "I våra dagar slocknar det elektriska ljuset och bilarna får motorstopp när ett ufo uppenbarar sig. För hundra år sedan stegrade sig hästarna och väg-

rade fortsätta när trollen höll gästabud under ättehögarna." Men de många rapporterna om bilmotorer som stannat förtjänar en seriös behandling.

Det finns också fall med brännskador på växtlighet och på människor.

Fenomenet UFO-rapporter är mycket gåtfullt än docenten Roslund föreställer sig.

Men det är förstås för mycket begärt att redaktionen för *Forskning och Framsteg* skall vara medveten om detta.

* Om detta fall skrev jag i min bok *"Flygande tefat"... vad säger vetenskapen?* (1975):

"1972 meddelade den amerikanska tidningen *National Enquirer* att den skulle betala 50 000 dollar till den som kunde lämna bevis för att UFOs kommer från rymden. Efter ett års granskning av inkomna 'bevis' beslöt det att inget pris skulle delas ut. Den panel av vetenskapsmän, som tidningen anlät, kunde inte bedöma något av det lämnade materialet som bevis. Men ändå bestämde man att 5 000 dollar skulle utdelas till familjen Durel Johnson i Delphos, Kansas, för deras material.

Den 28 maj 1972, säger familjen Johnson, observerade de ett svampformat föremål som svävade över marken i närheten av deras hus. Det efterlämnade en egendomlig, lysande ring i jorden.

Familjen Johnsons anspråk på belöningen var ett av mer än tusen som gjordes. Deras material bevisar inte att det iakttagna föremålet hade utomjordiskt ursprung, men man kunde fastställa att det inte var fråga om ett naturligt fenomen.

Expertpanelen bestod av dr James A H... der, dr J Allen Hynek, dr Robert Creegan, dr Frank B Salisbury och dr R Leo Sprinkle. Fyra av dessa vetenskapsmän röstade för att familjen Johnson skulle få 5 000 dollar, och de betecknade fallet som ett betydande vetenskapligt mysterium — det mest förbluffande som panelen fick ta del av under den årlånga undersökningstiden. Både dr Harder och dr Hynek besökte platsen för händelsen.

Den egendomliga ring som föremålet efterlämnade i jorden, hade en torr, pulverlik konsistens mer än ett år efter händelsen; jorden tog inte emot vatten, och ingenting kunde växa där. En provbit undersöktes på laboratorium och förbluffade forskarna. Små, vita kristaller, som påträffades i jorden, trotsade alla analyser."

Min källa var *The A P R O Bulletin*, en seriös UFO-tidskrift.

Jacques Vallée stigfinnare i UFO-djungeln

Håkan Blomqvist

Det är ingen lätt uppgift att ge sig in i UFO-litteraturen för att försöka vaska fram guldklimparna. Det mesta som skrivits på temat är inte värt någon närmare bekantskap. 85—90 procent av det som publicerats i genren kan man hänvisa till papperskorgen.

Men om man nu ger sig på sisyfosarbetet att hitta signalen bland cirka 3 000 titlar brus så kommer man förr eller senare att stöta på namnet Jacques Vallée och då är det lämpligt att slå sig ner i fåtöljen för några timmars intressant och tankestimulerande läsning.

"Dimensions. A casebook of alien contact" är det senaste verket från Vallées penna (1). För den som läst hans tidigare böcker är dock Dimensions lite av en besvikelse, eftersom den inte i egentlig mening är någon ny bok utan endast en sammanfattning, med några ändringar, av tidigare publicerat material. Förordet är skrivet av Whitley Strieber vars bok "Communion" toppade bestsellerlistorna för facklitteratur i USA 1987; den har sålts i mer än tre miljoner exemplar. Något verkligt nytt material innehåller inte Dimensions, men den är en god sammanfattning av Vallées tänkande över UFO-gåtan under snart 30 år.

Jacques Vallée, idag 49 år, växte upp nära Paris och ägnade en stor del av sin tonårstid åt att skriva science fiction-romaner. Som 19-åring vann han Jules Verne-priset för sin roman "Sub space". Han studerade matematik vid Sorbonne och astrofysik vid universitetet i Lille. Intresset för UFO väcktes på allvar 1961 när Vallée arbetade med satellitspårning vid Parisobservatoriet. Där lärde han sig att vetenskap inte alltid är vad vetenskapsmän sysslar med. Vid flera tillfällen detekterade forskarna vid observatoriet icke kända föremål med sina instrument. Av rädsla för att verka ovetenskapliga och för vad kolleger skulle säga lät chefen för observatoriet bevis-

material förstöras. "Då tänkte jag", förklarar Vallée, "här sitter vi vid en berömd institution, observerar något vi inte kan förklara och förstör bevisen av rädsla för att bli förlöjlade. För mig var det inkörsporten till hela frågan" (2).

Vallée började försiktigt höra sig för bland kolleger om liknande observationer och fann till sin förvåning att astronomer i flera länder iakttagit UFO-fenomen men höll dessa rapporter hemliga. Eftersom kritiker alltid påpekade att astronomer aldrig såg UFO förstod Vallée att frågan inte var så enkel. Han började, i samarbete med sin fru Janine, resa runt och undersöka och dokumentera UFO-fall från hela världen. De koncentrerade sig på närobservationer som inte tidigare rapporterats i pressen. Resultatet av dessa ansträngningar blev böckerna "Anatomy of a phenomenon: Unidentified objects in space — a scientific appraisal", 1965 samt "Challenge to science — the UFO enigma", 1966.

Vallée som ung astronom.

Redan 1962 slog sig paret ner i USA där Jacques arbetade vid Texasuniversitetet med att hjälpa astronomer använda datateknik för att skapa den första verkligt exakta kartan över planeten Mars. Data och informationsvetenskap blev därefter Jacques Vallées forskningsfält och han fick sin doktorsgrad i datavetenskap vid Northwestern University i Chicago 1967.

Genom intresset för UFO-fenomenen kom Vallée i kontakt med andra forskare, astronomer, psykologer, fysiker som också var öppna för att med vetenskapens metoder ge sig i kast med gåtan, men inte ville skylta utåt. 1963—64 hade denna grupp växt ut till ett stort nätverk med forskare från sex länder. Man började kalla sig The invisible college eftersom verksamheten huvudsakligen skedde underjordiskt eller var okänd för deltagarnas vetenskapliga kolleger. Gemensamt för gruppen var att man ansåg UFO-fenomenet intressant och viktigt att studera ur vetenskaplig synpunkt, en åsikt som inte var gångbar i början på 60-talet. En av deltagarna var den nyligen avlidne professor J Allen Hynek.

Som så många andra forskare utgick Vallée från teorin att tefaten representerade en överlägsen teknologi från andra solsystem. Den fysiska aspekten och bevisfrågan upptog hans två första böcker. Men han fann snart att något bevis för utomjordiska besökare inte gick att spåra i UFO-rapporterna. Vallée bytte därför perspektiv på sin forskning till att jämföra tefaten med rapporter om tomtar, troll, älvor, demoner etc, alltså tefaten som myt, folktro och religiös föreställning. 1970 formulerade han sina nya tankegångar i boken Passport to Magonia, vilken blev en kontroversiell utmaning till UFO-forskare men framför allt till alla naivt tefatstroende som hoppades på vänliga besökare från andra världar. "... undersökarna har aldrig uppmärksammat det faktum att före-

Vallée håller ett anförande inför FN 27 november 1978. (Stående till vänster prof. J. Allen Hynek.)

ställningar identiska med dagens har uppstått gång på gång under den skrivna historien och i former anpassade till de troendes land, folk och sociala förhållanden" (3). Tefatsvarelserna visade en slående likhet med forna tiders älvor, demoner, änglar och andra väsen. Hurvida dessa varelser endast finns i fantasin eller representerar någon form av parallell verklighet låter Vallée vara osagt, även om han spekulerar friskt. Även i sin nästa bok, *The invisible colleague*, diskuterar Vallée tefaten ur mytens, religionens och psykologins perspektiv.

Den 27 november 1978 hölls ett unikt möte i New York. I regi av FN:s Speciella Politiska Kommitté hölls ett möte med syfte att diskutera möjligheten av en koordinerad internationell UFO-forskning. Bland de inbjudna talarna fanns Jacques Vallée. I sitt anförande varnade han för de sociala och på sikt politiska konsekvenserna av tron på en nära förestående kontakt med utomjordiska varelser — en tro, som enligt Vallée, alltmer breder ut sig bl a på grund av att vetenskapsmän inte bryr sig om genuina och seriösa UFO-rapporter.

Utifrån sin forskning presenterade Vallée följande slutsatser:

"1. Tron på rymdbesökare är oberoende av UFO-fenomenets fysiska verklighet. I den sociala vetenskapens termer säger vi att något är 'verkligt' om tillräckligt många människor tror på

det...

2. Tron på en nära förestående UFO-kontakt är en indikation på den allt vidare klyftan mellan allmänhet och vetenskap. Vi har fått börja betala priset för den negativa och fördomsfulla attityden med vilken våra vetenskapliga institutioner behandlat ärliga vittnen till UFO-fenomen. Bristen på seriös, förut-sättningslös forskning har fått dessa vittnen att tro att vetenskapen är inkapabel att hantera fenomenet. Denna attityd har förlett många människor att söka svaren utanför det rationella sökandet efter kunskap som är vetenskaps-kens kännetecken.

3. Frånvaron av seriös forskning i ämnet och tron på en nära förestående UFO-kontakt underminerar tanken på att människan kan styra sin egen framtid... Det skapar passiv förväntan på besök av vänliga rymdvarelser som kan lösa de nuvarande mänskliga problemen" (4).

Tyvärr skapades ingen internationell UFO-kommitté i FN:s regi.

För att få en klarare bild av UFO-problemet delar Vallée in det i tre aspekter:

Den första är den fysiska sidan. UFO uppträder som en liten avgränsad region i luften inom vilken en stor mängd energi är lagrad. Energin ger sig till känna genom intensiva, pulserande ljusfenomen, andra former av elektromagnetisk strålning och genom mikrovågor som

skapar förvrängningar i vittnets verklig-hetsupplevelse.

Den andra aspekten är psykologisk. UFO-rapporter skapar olika former av psyko-fysiologiska effekter på vittnen: visioner, hallucinationer, fysiologiska effekter och långtgående personlighets-förändringar.

Den tredje aspekten är social. Tron på tefatens verklighet sprider sig snabbt i alla delar av samhället. En snar kontakt med utomjordiska besökare emotses av många, och kulter, myter och rykten ger vatten på kvarnen.

Det är den tredje aspekten — tefat som socialt fenomen — som Vallée idag koncentrerar sig på och finner mest intressant, speciellt med tanke på att data och informationsstyrning blivit hans specialitet. Han är nu bosatt i Palo Alto, Kalifornien och chef för Infomedia, ett data- och kommunikationsföretag.

Sina teorier om tefaten som myt och kult utvecklar han i boken "Messengers of deception. UFO contacts and cults", utkommen 1979 — en bok man inte kan släppa utan att gripas av en lätt känsla av akut paranoia (motverkas effektivt genom att ställa sig vid diskbaljan en halvtimme — inte bara stå där, idiot — diska också).

Kortfattat går den ut på teorin att UFO-fenomenet, eller åtminstone dess sociala effekter, mycket väl kan styras av en grupp människor som med specifika

mål i sikte använder allmänhetens reaktioner för egna syften. UFO kan fungera som ett kontrollsystem för mänskliga föreställningar och myter. "Jag tror fortfarande att det finns en verklig teknologi bakom, som skapar de effekter vittnen beskriver. Men jag är inte beredd att skriva under på att det är några rymdmänniskors teknologi" (5).

UFOs är verkliga, konstaterar Vallée. De är en tillämpning av en psykotronisk teknologi, d v s fysiska instrument som påverkar människans medvetande. De behöver inte alls vara från yttre rymden. Syftet med deras användning kan vara att skapa sociala förändringar på planeten. Underrättelseorganisationer kan därför ligga bakom en del av UFO-fenomenen. "För att bevara en hemlighet måste du avslöja en del av den och förvandla den till ett rykte", skriver författaren W A Harbinson i UFO-romanen Genesis. Precis så menar Vallée att tex CIA kan ha arbetat. Om man har en hemlig, psykotronisk teknologi som man vill skydda men som ändå observeras ibland gäller det att skapa ett löjets skimmer över ämnet och personer som sett föremålen. Vallée anser att flera av 50-talets kontaktpersoner lurades av underrättelseagenter att tro att de var i kontakt med rymdmänniskor. Med sina absurda historier och religiösa budskap hindrade de seriösa forskare från att bry sig om den verkliga UFO-gåtan.

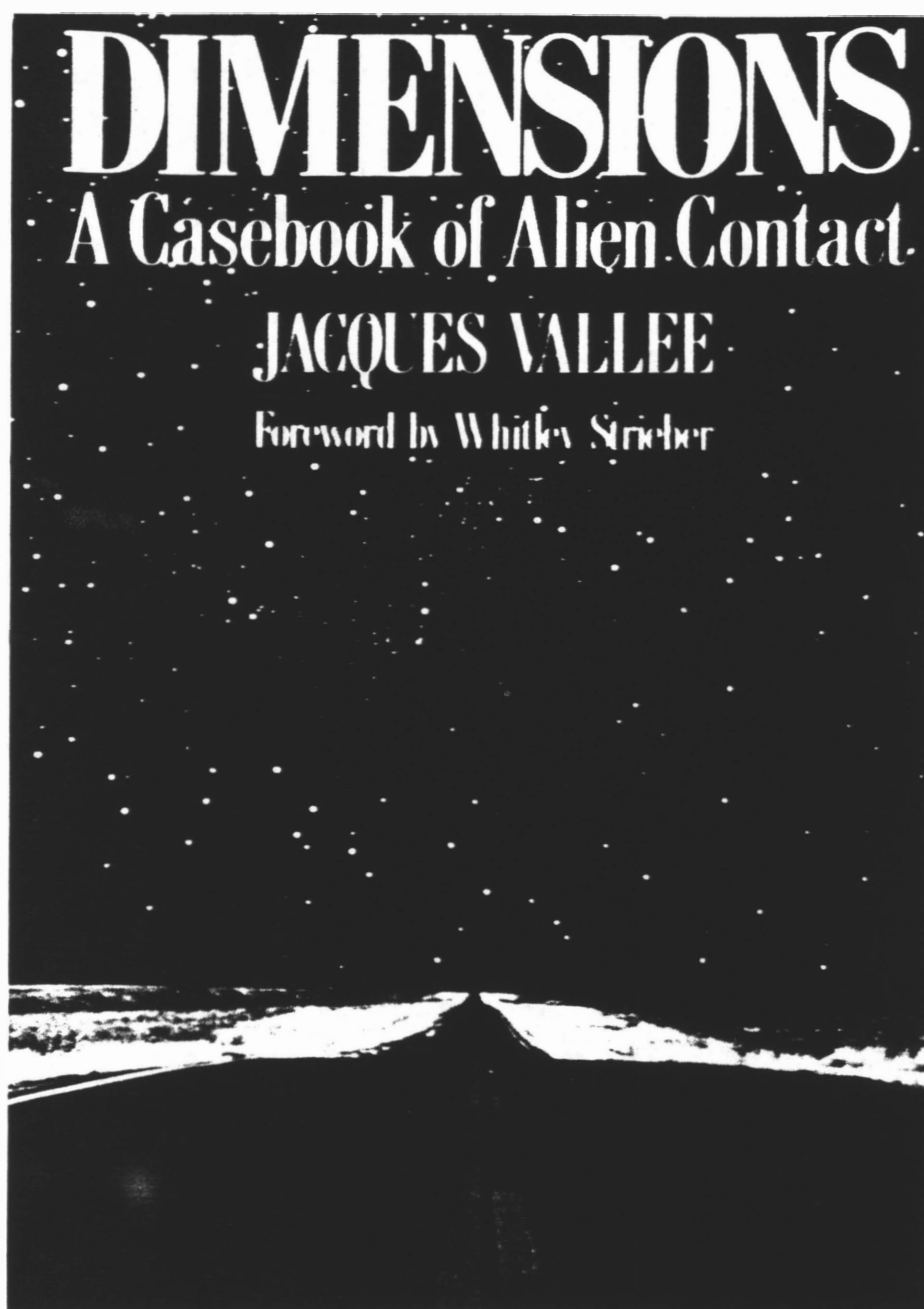
Myt är mycket gångbart som politiskt vapen. Hur många har inte handlat på order av gud eller någon ayatollah. Snabba sociala förändringar skapas lättast när människor är emotionellt motiverade av mytiska föreställningar. Detta faktum är underrättelseorganisationer världen över mycket medvetna om och använder sig av. Genom att jämföra UFO-kontaktkulternas filosofi har Vallée funnit följande idéer i olika tappningar:

Antiintellektualism. Människan kan inte lösa sina egna problem. Endast rymdmänniskorna kan hjälpa oss. Intressant i sammanhanget är att Syriens president Hafez Assad anser att mellanösternskrisen bara kan lösas om tefatsfolket griper in och tar makten, vilket han uttalade i en intervju i Time för några år sedan.

Rasistisk filosofi. En del människor är högre utvecklade och inkarnerade rymdmänniskor.

Social utopi. Demokrati skall försvinna. Rymdmänniskorna eller deras representanter skall leda samhällsutvecklingen.

Dylika kulturer kan skapas och deras föreställningar utnyttjas av makthavare som ser en möjlighet till social kontroll på lång sikt. Därför, menar Vallée, måste vi vara medvetna om att UFO inte bara är ett vetenskapligt problem utan

också ett underrättelseproblem. Det är nödvändigt att vara både detektiv och forskare om man skall syssla med UFO-gåtan.

Vallée vill varna för naiv UFO-tro men också för rabiat skepsis som med humanism eller rationalism som svepskäl avfärdar all seriös UFO-forskning och kallar det pseudovetenskap. Han tror heller inte på stora UFO-organisationer. De glömmer bort forskningen för den interna byråkratin och blir oftast bara kvalificerade mytspridare. Det behövs skickliga forskare från olika discipliner som förutsättningslöst angriper frågan från olika håll. Men det är frustrerande att forska i UFO-fenomen. De är lika undanglidande som spöken och det är lätt att hamna i pseudovetenskap som ett sista desperat försök att närma sig gåtans lösning. Vallée har upplevt denna frustration många gånger men han avslutar: "Även om UFO-fe-

nomenet är oerhört komplext och gäskar den vetenskapliga metoden så är jag inte beredd att överge det rationella sökandet efter kunskap för slutsatser baserade på tro, intuition eller budskap från medier och kontaktpersoner. Allt för mycket står på spel" (6).

Noter

1. Jacques Vallée. Dimensions. A casebook of alien contact. Comtemporary Books, Chicago 1988.
2. Interview. Jacques Vallée. Omni, Jan. 1980. s. 63.
3. Jacques Vallée. Passport to Magonia. Neville Spearman, London 1970, s. viii.
4. Charles Bowen. UFOs debated at the United Nations. Flying saucer review, vol. 24:6, april 1979, s. 8-9.
5. Jacques Vallée. Messengers of deception. UFO contacts and cults. And/Or Press, Berkeley 1979, s. 8.
6. Dimensions, s. 221.

** Jag citerar från min bok, en redogörelse för en brevtintervju med Hynek:

— Av en svensk journalist, som besökt Er, har jag hört att Ni lutar åt en utomjordisk förklaring till UFO-fenomenet. Är det riktigt?

— Jag har ännu inte anslutit mig till någon bestämd teori. Vi kan jämföra situationen ifråga om UFOs med tex uppfattningen av norrskenet för något hundratal år sedan. Fastän fenomenet fanns där, visste ändå ingen vad som orsakade det. På den tiden hade man ännu inte tillräckliga kunskaper i fysik för att kunna förklara vad norrsken var för något. Man kände inte till att atomer har en kärna eller att det finns sådant som elektriskt laddade partiklar och solvind. Nu har vi dessa kunskaper, och förklaringen till norrskenet har blivit uppenbar. Fenomenet uppkommer av ett bombardemang mot vår övre atmosfär av elektriskt laddade partiklar som strålar ut från solen — den sk solvinden.

I dag är kanske våra kunskaper inte tillräckliga för att förklara UFOs, men detta bör inte hindra oss från att studera fenomenet och samla data om det för framtida bruk.

Jag tror fullt och fast att en sak har konstaterats, och det är att UFOs inte kan förklaras bara som feltolkningar av vanliga föremål — och detta är det första steget på vägen mot en seriös utforskning av UFOs.

Många UFOs beter sig på ett sätt som kan uppfattas som intelligent — men varifrån denna intelligens kommer, kan jag ännu inte säga. Att den är av utomjordiskt ursprung är mycket tänkbart."

Jag trodde att det var en dröm — tills jag fann min ficklampa!

Var går gränsen mellan dröm och verklighet?

På hemväg en mörk höstkväll hade jag tagit upp en liftande yngling. Under färdan uppstod plötsligt ett missljud under bilen. Jag stannade på en rastplats, tog med ficklampan och gick ut för att se vad det var.

När jag böjde mig ner för att titta fick jag ett hårt slag i nacken. Jag tappade lampan och segnade ner vid vägkanten.

På morgonen vaknade jag som vanligt hemma i min säng. Det gjorde ont i nacken, jag kände allmän otust och tänkte att alltihop var en otäck dröm. Senare körde jag samma väg som kvällen före. Vid rastplatsen stannade jag och satt en stund villrådig och funderade. Då såg jag något som blänkte vid väkantenn. Det var min ficklampa! SG

UNDERSÖKNINGS~

GRUPPENS

SAMMANSTÄLLNING

AV - 88 ÅRS'

RAPPORTER

SÄLJES FÖR 20:~

Skriv o beställ eller

kontakta Gudrun

0240-79146

Att möta ett "flygande tefat" kan vara en skrämmande upplevelse

200 människor har kidnappats av rymdvarelser

MANCHESTER, ENGLAND.

Polismannen Alan Godfrey kunde inte tro sina ögon! Klockan var en kvart över fem på morgonen och han hade fått rycka ut för att lokalisera en vilsegången koflock. Plötsligt svävade ett ovalt föremål över vägen rakt framför hans bil.

Alan hade ingen aning om vad det kunde vara eller varifrån det kommit. Han beslöt genast att göra en notering om saken. I sin anteckningsbok började han skissa av föremålet.

I nästa sekund befann sig den förvirrade polismannen en kilometer längre bort på vägen. Han hade ingen aning om hur han hamnat där. Det svävande föremålet var försvunnet, och hans stövlar var på något oförklarligt sätt repade och slitna. Det var som om han släpats längs vägen.

Sedan upptäckte han att 14 minuter hade försvunnit! Han

kunde inte för sitt liv begripa vart tiden tagit vägen. Och när han återvände till stället där han sett föremålet upptäckte han att den tidigare våta vägbanan nu var fullkomligt torr och visade ett virvelmönster.

Till en början var Alan rädd för att berätta vad som hänt. Vad skulle folk tro? Men nästa dag fick han veta att tre andra poliser hade rapporterat att de sett ett skarpt ljus i samma område, och då beslöt han att tala om vad han varit med om.

Huvuden som lampor

Alan Godfrey fick träffa några UFO-forskare (UFO=oidentifierade flygande föremål). Under hypnos skildrade han en minst sagt märklig upplevelse. Han mindes att han slutit in i ett rum där han fick genomgå en medicinsk undersökning av nå-

Infrarfoto av ett oidentifierat flygande föremål.

gra små varelser "med huvuden formade som lampor". De övervakades av en lång, människoliknande gestalt i vit rock. Denne berättade att hans namn var Josef. Främlingarna talade med

honom på telepatisk väg — genom tankeöverföring — och sa att de skulle återvända en dag.

Den historien övertygade snabbt Alans överordnade att polismannen hade blivit galen och var olämplig för vidare tjänst. Men så småningom lyckades han övertyga tillräckligt många om att händelsen verkligen inträffat, hur fantastisk den än verkade, och han kunde själv avgå från polisen med hedern i behåll.

Enligt UFO-experten Jenny Randles är Alan förvisso inte ensam om sin upplevelse. Hon anser att rymdvarelser som kidnappar människor inte alls är vilda fantasier utan genuina upplevelser av de som drabbats.

Under det senaste årtiondet har ett skrämmande stort antal människor från hela världen sagt sig ha varit med om liknan-

VÄND ►

Forts. från föreg. sida
de händelser, menar Jenny. Hon anser att dessa människor måste tas på allvar och inte betraktas som galningar. Nu har hon skrivit en bok ("Abduction", bokförlaget Robert Hale) där hon beskriver mer än 200 "utomjordiska" möten som inträffat på olika håll i världen.

Jenny Randles anses vara en av de ledande auktoriteterna på UFO och "små gröna män". Hennes radhus i Manchester är så verklighetsnära någon kan önska sig, men ändå har den tidigare lärarinnan i naturvetenskap skrivit tolv böcker i ämnet.

Förklädda till människor

— Det finns för närvarande två olika åsikter om den här sortens kidnappningar, säger 36-åriga Jenny. Antingen anser man att det bara är något som galningar har hittat på, eller också tror man att dessa människor faktiskt har rövats bort av ett flygande tefat.

Jenny vill varken ställa sig på den ena eller andra sidan, men hon tvivlar inte på att de berörda har haft en mycket påtaglig upplevelse, som gör dem totalt förvirrade. Hon förklarar:

— Effekten som en sådan kidnappning har på sitt offer kan liknas vid ett våldtäktsoffers reaktion. De skäms för att tala om saken och blir mycket isolerade. Ofta får de svårt att klara av sitt dagliga liv. Ibland leder det till skilsmässa, andra har förlorat sina jobb.

— Det finns folk som säger att de som påstår sig ha kidnappats av rymdvarelser bara har för livlig fantasi och vill ha uppmärksamhet. Men om det vore enda skälet, varför har då så många av dem sagt till mig att de önskar att det aldrig hade hänt dem. I sin bok berättar Jenny en bisarr historia om en engelsk kvinna som påstod sig vara "gift" med en rymdvarelse. Andra har skildrat läkarundersökningar de genomgått i rymdfarkosten. En man var övertygad om att rymdvarelser regelbundet dök upp i hans snabbköp förklädda till människor. Han visste att de kom från en annan värld av två skäl. För det första därför att de berättat det för honom genom telepati. För det andra därför att de staplade dussintals burkar med hundmat i sina kundvagnar — vilket mannen ansåg var ett bevis så gott som något.

En av de mest förbryllande berättelserna om UFO kommer från familjen Day i Aveley i England. En förmiddag i oktober 1974 var de på väg hem i sin bil när de såg ett blått sken på himlen. De kommenterade det visserligen men skrattade bort saken. De kom runt en krök strax före byn där de bodde när de såg ett stråk av grön dimma mitt på vägen. De kunde inte undvika den utan körde rakt in, vilket fick deras radio att spraka. Efter vad som bara tycktes vara sekunder kom de ut ur dimman med en "duns" och fortsatte hemåt.

Väl hemma upptäckte de chockade att klockan plötsligt var ett på dagen. De hade tappat bort två och en halv timme som de inte hade något minne av.

Efteråt blev inte tillvaron sig lik. De hade flera övernaturliga upplevelser. föremål som förflyttade sig på något mystiskt sätt och spökgestalter som skymtade förbi. När familjemedlemmarna undersöktes av läkare under hypnos berättade de att de "dragits ut" ur bilen när de kommit in i den gröna dimman. Deras kidnappare var människoliknande varelser i silverkläder och vindskyddshuvor. En tjugoförårig affärsanställd hade också en närkontakt av egendomligt slag. Han var på väg hem en kväll när han fick se ett ljus flamma till och förvandlas till ett grönaktigt, kulformat föremål. En ljusstråle träffade marken och en mycket lång varelse i silverglänsande overall materialiserades. Figuren gled fram mot den unge mannen och förde handen över hans ansikte. Det kändes som om hjärnan — "anden" — lämnade honom. Sedan återvände varelsen till ljusstrålen och drogs upp i kulan. Än idag, flera år efteråt,

Jenny Randles, som specialiserat sig på UFO-fenomen, har skrivit en bok om mystiska rymdkidnappningar.

känner mannen en drift att söka sig till platsen för att stå där och titta upp i skyn.

Samstämmiga berättelser

Det finns enligt Jenny ett avgjort mönster i de flesta kidnappningarna. Detaljer återkommer gång på gång, exempelvis de telepatiska samtalen då rymdvarelserna säger åt offren att inte vara rädda. En annan gemensam detalj är tidsförlusten av allt från några minuter till flera timmar och att de inte minns hur de kommit in i rymdskeppet.

— Vad som förbluffat mig är de klara likheterna i fall från olika delar av världen, från Afrika till Sydamerika, säger Jenny.

— Alla vittnen jag talat med har tagit sin upplevelse på djupaste allvar. Ofta har jag hört människor ord för ord beskriva precis detsamma som någon annan upplevt, trots att de aldrig haft någon som helst kontakt med varandra. Det är faktiskt skrämmande.

— Jag skulle vilja att alla vi andra förstår att det människorna berättat är något som de kän-

ner att de har upplevt. Det är verkligen för dem. Vad dessa kidnappingsfenomen är vet vi inte, men de bör undersökas noga så att vi får veta vad som pågår. För hundra år sedan trodde folk att epilepsi orsakades av djävulen, men nu vet vi att det är en sjukdom. Vi måste också ändra attityd till tefatsskildringarna för att försöka ta reda på vad det handlar om.

— De som berättar dessa förbluffande saker är vanliga människor — poliser, hemmafruar, officerare för att nämna några. Det har fastställts att de inte varit psykiskt störda eller i en stressituation. Men de blir mycket förvirrade av en upplevelse som de inte kan förklara.

Jenny blev intresserad av UFO när hon var elva år och semestrade med sin familj vid havet.

— Jag bodde på ett pensionat när något mycket underligt inträffade, berättar hon. En kväll när jag gått och lagt mig började ljusstrålar spela över byggnaden. Alla blev mycket upphetsade och några anställda klättrade till och med upp på taket för att se bättre. Vid frukosten nästa dag pratade alla bara om flygande tefat. Sedan dess har jag läst allt om UFO.

Tefaten var en uggla

Jenny har funnit att nio av tio observationer har en naturlig bakgrund. Men det finns andra som inte kan förklaras.

— Det finns 175 föremål som kan tas för ett UFO, säger hon. Vid ett tillfälle rapporterade några fiskare flera observationer av ett lysande föremål som dök upp i luften ovanför en skogsdunge. Det visade sig vara en uggla som ätit några ruttnande svampar som glödde i mörkret.

— Många vill ha ett handfast besked om vad de sett, men andra blir riktigt besvikna när det finns en fullkomligt naturlig förklaring.

— Men en av tio observationer är oförklarad. Det betyder att av de 300-400 rapporter vi får om året är 30 till 40 mysterier.

— Folk som avfärdar det här som nonsens förstår inte betydelsen av det som hänt de människor som säger sig ha sett ett UFO. Jag önskar att tvivelarna ville försöka tränga bakom de sensationella rubrikerna. De drabbade behöver hjälp för att bearbeta sin upplevelse. För dem är den mycket verklig. ■

En brasiliansk sjöman tog det här fotot av ett förmodat "tefat".